

Briselē, 18.12.2013.
COM(2013) 920 final

ANNEXES 1 to 6

PIELIKUMI

priekšlikums

dokumentam

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par dažu atmosfēru piesārņojošo vielu valstu emisiju samazināšanu un
Direktīvas 2003/35/EK grozīšanu**

I PIELIKUMS

Atmosfērā nonākušo emisiju monitorings un ziņošana par tām

A. Ikgadējās emisiju ziņošanas prasības, kā noteikts 7. panta 1. punkta pirmajā daļā

Elements	Piesārņojošās vielas	Ziņošanas biežums	Ziņošanas datums
Kopā valstu emisijas pēc <i>NFR</i> ⁽¹⁾ avota kategorijas, tostarp ārpusbilances pozīcijas	- SO ₂ , NO _x , NMGOS, NH ₃ , CO - smagie metāli (Cd, Hg, Pb)* - NOP** (kopā PAO un benzo(a)pirēns, benzo(b)fluorantēns, benzo(k)fluorantēns, indeno(1,2,3-c,d)pirēns, dioksīni/furāni, PHB, HHB)	Reizi gadā, no 1990. gada līdz ziņošanas gadam mīnus 2 gadi (X-2)	15/02****
Kopā valstu emisijas pēc <i>NFR</i> avota kategorijas	- PM _{2,5} , PM ₁₀ *** un kvēpi	Reizi gadā, no 2000. gada līdz ziņošanas gadam mīnus 2 gadi (X-2)	15/02****
Kopā valstu emisijas pēc avota kategorijas	- CH ₄	Reizi gadā, no 2005. gada līdz ziņošanas gadam mīnus 2 gadi (X-2)	15/02****
Provizoriskās valstu emisijas, agregētas pēc <i>NFR</i> ⁽²⁾	- SO ₂ , NO _x , NH ₃ , NMGOS, PM _{2,5}	Reizi gadā, par ziņošanas gadu mīnus 1 gads (X-1)	30/09

(1) Ziņošanā izmantojamā nomenklatūra (*NFR* jeb *nomenclature for reporting*), kā paredzēts *LRTAP* konvencijā.

(2) Pa nozarēm agregētās emisijas, kā noteikts IV pielikumā Vadlīnijās par ziņošanu saskaņā ar *LRTAP* konvenciju.

* Cd (kadmijs), Hg (dzīvsudrabs), Pb (svins).

** NOP (noturīgi organiskie piesārņotāji).

*** "PM₁₀" ir daļiņas, kuras nosaka, laižot gaisu caur selektīvo sprauslu, kas definēta bāzes metodē EN 12341 par PM₁₀ paraugu ņemšanu un mērīšanu ar aerodinamisko diametru 10 μm, tādējādi aizturot vismaz 50 % daļiņu.

**** Ja iesniegti kļūdaini dati, tie jāiesniedz atkārtoti ne vēlāk kā četru nedēļu laikā, skaidri norādot veiktās izmaiņas.

B. Ikgadējās emisiju ziņošanas prasības, kā noteikts 7. panta 1. punkta otrajā daļā

Elements	Piesārņojošās vielas	Ziņošanas biežums	Ziņošanas datums
Kopā valstu emisijas pēc <i>NFR</i> avota kategorijas	- smagie metāli (As, Cr, Cu, Ni, Se un Zn un to savienojumi)* - <i>TSP</i> **	Reizi gadā, no 1990. gada (<i>TSP</i> – no 2000. gada) līdz ziņošanas gadam mīnus 2 gadi (X-2)	15/02

* As (arsēns), Cr (hroms), Cu (varš), Ni (niķelis), Se (selēns), Zn (cinks).

** *TSP* (*total suspended particles* jeb kopējais suspendēto daļiņu apjoms).

C. Reizi divos gados, sākot ar 2017. gadu, ziņošanas prasības attiecībā uz emisijām un prognozēm, kā minēts 7. panta 2. punktā

Elements	Piesārņojošās vielas	Ziņošanas biežums / mērķa gadi	Ziņošanas datums
Valstu emisiju dati ar ģeogrāfisko koordinātu piesaisti pēc avota kategorijas (<i>GNFR</i>)	- SO ₂ , NO _x , NMGOS, CO, NH ₃ , PM ₁₀ , PM _{2,5} - smagie metāli (Cd, Hg, Pb) - NOP (kopā PAO, HHB, PHB, dioksīni/furāni) - kvēpi (ja ir)	Reizi divos gados, par ziņošanas gadu mīnus 2 gadi (X-2)	01/05*
Lielie punktveida piesārņojuma avoti (LPPA) pēc avota kategorijas (<i>GNFR</i>)	- SO ₂ , NO _x , NMGOS, CO, NH ₃ , PM ₁₀ , PM _{2,5} - smagie metāli (Cd, Hg, Pb) - NOP (kopā PAO, HHB, PHB, dioksīni/furāni) - kvēpi (ja ir)	Reizi divos gados, par ziņošanas gadu mīnus 2 gadi (X-2)	01/05*
Prognozētās emisijas, agregētas pēc <i>NFR</i>	- SO ₂ , NO _x , NH ₃ , NMGOS, PM _{2,5} un kvēpi	Reizi divos gados, par katru gadu, sākot no gada X līdz 2030. gadam; ja iespējams, līdz 2040. un 2050. gadam	15/03
Prognozētās emisijas, agregētas pēc avota kategorijas	- CH ₄		15/03

* Ja iesniegti kļūdaini dati, tie jāiesniedz atkārtoti četru nedēļu laikā, skaidri norādot veiktās izmaiņas.

D. Direktīvas 7. panta 3. punktā minēto informatīvo pārskata ziņojumu ikgadējā iesniegšana

Elements	Piesārņojošās vielas	Ziņošanas biežums / mērķa gadi	Ziņošanas datums
Informatīvais pārskata ziņojums	- SO₂, NO_x, NMGOS, NH₃, CO, TSP, PM_{2,5}, PM₁₀ un kvēpi - smagie metāli (Cd, Hg, Pb, As, Cr, Cu, Ni, Se, Zn) - NOP** (kopā PAO un benzo(a)pirēns, benzo(b)fluorantēns, benzo(k)fluorantēns, indeno(1,2,3-c,d)pirēns, dioksīni/furāni, PCB, HHB)	Visi gadi (kā norādīts A, B un C tabulā)	15/03

II PIELIKUMS

Valstu emisiju samazināšanas saistības

A tabula. Sēra dioksīdu (SO₂), slāpekļa oksīdu (NO_x) un nemetāna gaistošo organisko savienojumu (NMGOS) emisiju samazināšanas saistības. Pārdotās degvielas, bāzes gads – 2005.

Dalībvalsts	SO ₂ samazinājums salīdzinājumā ar 2005. gadu			NO _x samazinājums salīdzinājumā ar 2005. gadu			NMGOS samazinājums salīdzinājumā ar 2005. gadu		
	Kādā no gadie m laikpo smā no 2020. līdz 2029. gada m		Kādā no gadiem laikpos mā no 2030. gada	Kādā no gadiem laikpos mā no 2020. līdz 2029. gadam		Kādā no gadiem laikpos mā no 2030. gada	Kādā no gadiem laikpos mā no 2020. līdz 2029. gadam		Kādā no gadiem laikpos mā no 2030. gada
Beļģija	43%		68%	41%		63%	21%		44%
Bulgārija	78%		94%	41%		65%	21%		62%
Čehija	45%		72%	35%		66%	18%		57%
Dānija	35%		58%	56%		69%	35%		59%
Vācija	21%		53%	39%		69%	13%		43%
Igaunija	32%		71%	18%		61%	10%		37%
Grieķija	74%		92%	31%		72%	54%		67%
Spānija	67%		89%	41%		75%	22%		48%
Francija	55%		78%	50%		70%	43%		50%
Horvātija	55%		87%	31%		66%	34%		48%
Īrija	65%		83%	49%		75%	25%		32%
Itālija	35%		75%	40%		69%	35%		54%
Kipra	83%		95%	44%		70%	45%		54%
Latvija	8%		46%	32%		44%	27%		49%
Lietuva	55%		72%	48%		55%	32%		57%
Luksemburga	34%		44%	43%		79%	29%		58%
Ungārija	46%		88%	34%		69%	30%		59%
Malta	77%		98%	42%		89%	23%		31%
Nīderlande	28%		59%	45%		68%	8%		34%
Austrija	26%		50%	37%		72%	21%		48%
Polija	59%		78%	30%		55%	25%		56%
Portugāle	63%		77%	36%		71%	18%		46%
Rumānija	77%		93%	45%		67%	25%		64%
Slovēnija	63%		89%	39%		71%	23%		63%
Slovākija	57%		79%	36%		59%	18%		40%
Somija	30%		30%	35%		51%	35%		46%
Zviedrija	22%		22%	36%		65%	25%		38%
Apvienotā Karaliste	59%		84%	55%		73%	32%		49%
ES-28	59%		81%	42%		69%	28%		50%

B tabula. Amonjaka (NH₃), smalko daļiņu (PM_{2,5}) un metāna (CH₄) emisiju samazināšanas saistības. Pārdotās degvielas, bāzes gads – 2005.

Dalībvalsts	NH ₃ samazinājums salīdzinājumā ar 2005. gadu			PM _{2,5} samazinājums salīdzinājumā ar 2005. gadu			CH ₄ samazinājums salīdzinājumā ar 2005. gadu	
	Kādā no gadiem laikpos mā no 2020. līdz 2029. gadam		Kādā no gadiem laikpos mā no 2030. gada	Kādā no gadiem laikpos mā no 2020. līdz 2029. gadam		Kādā no gadiem laikpos mā no 2030. gada		Kādā no gadiem laikposmā no 2030. gada
Beļģija	2%		16%	20%		47%		26%
Bulgārija	3%		10%	20%		64%		53%
Čehija	7%		35%	17%		51%		31%
Dānija	24%		37%	33%		64%		24%
Vācija	5%		39%	26%		43%		39%
Igaunija	1%		8%	15%		52%		23%
Grieķija	7%		26%	35%		72%		40%
Spānija	3%		29%	15%		61%		34%
Francija	4%		29%	27%		48%		25%
Horvātija	1%		24%	18%		66%		31%
Īrija	1%		7%	18%		35%		7%
Itālija	5%		26%	10%		45%		40%
Kipra	10%		18%	46%		72%		18%
Latvija	1%		1%	16%		45%		37%
Lietuva	10%		10%	20%		54%		42%
Luksembur ga	1%		24%	15%		48%		27%
Ungārija	10%		34%	13%		63%		55%
Malta	4%		24%	25%		80%		32%
Nīderlande	13%		25%	37%		38%		33%
Austrija	1%		19%	20%		55%		20%
Polija	1%		26%	16%		40%		34%
Portugāle	7%		16%	15%		70%		29%
Rumānija	13%		24%	28%		65%		26%
Slovēnija	1%		24%	25%		70%		28%
Slovākija	15%		37%	36%		64%		41%
Somija	20%		20%	30%		39%		15%
Zviedrija	15%		17%	19%		30%		18%
Apvienotā Karaliste	8%		21%	30%		47%		41%
ES-28	6%		27%	22%		51%		33%

III PIELIKUMS

Nacionālo gaisa piesārņojuma kontroles programmu saturs

1. DAĻA

PASĀKUMI, KURUS VAR IEKĻAUT NACIONĀLAJĀ GAISA PIESĀRŅOJUMA KONTROLES PROGRAMMĀ

Īstenojot 1. daļā uzskaitītos pasākumus, vajadzības gadījumā dalībvalstis izmanto ANO/EEK Vadlīniju dokumentu par amonjaka emisiju novēršanu un mazināšanu (Amonjaka vadlīniju dokuments)¹ un labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/75/ES².

A. Amonjaka emisiju kontroles pasākumi

1. Dalībvalstis, pamatojoties uz ANO/EEK 2001. gada Pamatkodeksu par labu lauksaimniecības praksi amonjaka emisiju samazināšanas jomā³, izveido nacionālo konsultatīvo kodeksu amonjaka emisiju samazināšanai, kurā iekļauti vismaz šādi punkti:
 - (a) slāpekļa apsaimniekošana, ņemot vērā visu slāpekļa aprites ciklu;
 - (b) mājlopu barošanas stratēģijas;
 - (c) kūsmēsļu izkliešanas paņēmieni, kas rada mazas emisijas;
 - (d) kūsmēsļu uzkrāšanas sistēmas, kas rada mazas emisijas;
 - (e) kūsmēsļu pārstrādes un kompostēšanas sistēmas, kas rada mazas emisijas;
 - (f) dzīvnieku novietņu sistēmas, kas rada mazas emisijas;
 - (g) minerālmēsļu lietošanas metodes, kas rada mazas emisijas.
2. Pamatojoties uz principiem, kuri noteikti ANO/EEK Vadlīniju dokumentā par slāpekļa bilancēm⁴, dalībvalstis izveido nacionālo slāpekļa bilanci, lai monitorētu izmaiņas saistītā slāpekļa kopējos zudumos lauksaimniecībā, tostarp attiecībā uz amonjaku, slāpekļa oksīdu, amoniju, nitrātiem un nitrātiem.
3. Dalībvalstis samazina amonjaka emisijas no neorganiskiem mēslošanas līdzekļiem atbilstīgi šādiem principiem:
 - (a) amonija karbonāta mēslošanas līdzekļu izmantošana ir aizliegta;
 - (b) urīnvielu saturošus mēslošanas līdzekļus, cik iespējams, aizstāj ar amonija nitrātu saturošiem mēslošanas līdzekļiem;
 - (c) ja turpina izmantot urīnvielu saturošus mēslošanas līdzekļus, izmanto tādas metodes, attiecībā uz kurām ir pierādīts, ka tās samazina amonjaka emisijas vismaz par 30 % salīdzinājumā ar Amonjaka vadlīniju dokumentā aprakstīto standartmetodi;

¹ Lēmums 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Add.1.

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīva 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole), OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.

³ Lēmums ECE/EB.AIR/75, 28.a punkts.

⁴ Lēmums 2012/10, ECE/EB/AIR/113/Add.1.

- (d) neorganiskos mēslošanas līdzekļus izkliedē saskaņā ar paredzamajām prasībām kultūraugiem vai ganībām attiecībā uz slāpekli un fosforu, ņemot vērā arī esošo barības vielu saturu augsnē un barības vielas no citiem mēslošanas līdzekļiem.
4. Dalībvalstis līdz 2022. gada 1. janvārim samazina amonjaka emisijas no pakaišu kūtsmēsliem atbilstīgi šādiem principiem:
- (a) samazina emisijas no vircas un cieta kūtsmēsli iestrādāšanas aramzemē un ganībās, izmantojot metodes, kas samazina emisijas par 30 % salīdzinājumā ar Amonjaka vadlīniju dokumentā aprakstīto standartmetodi, atbilstīgi šādiem nosacījumiem:
 - (i) kūtsmēsli un vircu izkliedē tikai saskaņā ar paredzamajām barības vielu prasībām kultūraugiem vai ganībām attiecībā uz slāpekli un fosforu, ņemot vērā arī esošo barības vielu saturu augsnē un barības vielas no citiem mēslošanas līdzekļiem;
 - (ii) kūtsmēslus un vircu nedrīkst izkliedēt, ja zeme ir piesātināta ar ūdeni, tā ir applūdusi, sasalusi vai pārklāta ar sniegu;
 - (iii) vircu ganībās izkliedē, izmantojot cauruļveida laistītājus vai seklo/dziļo iestrādāšanas sistēmu;
 - (iv) aramzemē izkliedētos kūtsmēslus un vircu iestrādā četru stundu laikā pēc izkliedēšanas;
 - (b) samazina emisijas no kūtsmēsli uzkrāšanas ārpus dzīvnieku novietnēm atbilstīgi šādiem principiem:
 - (i) pēc 2022. gada 1. janvāra uzbūvētajās vircas krātuvēs izmanto uzkrāšanas sistēmas vai tehniskos paņēmienus, kas rada mazas emisijas un kas, kā pierādīts, samazina amonjaka emisijas vismaz par 60 % salīdzinājumā ar Amonjaka vadlīniju dokumentā aprakstīto standartmetodi, bet salīdzinājumā ar pašreizējām vircas krātuvēm – par 40 %;
 - (ii) cieta kūtsmēsli krātuves ir pārsegtas;
 - (iii) saimniecībās kūtsmēsli krātuves ir pietiekami ietīptas, lai kūtsmēslus izkliedētu tikai kultūraugu augšanas periodos;
 - (c) samazina emisijas no dzīvnieku novietnēm, izmantojot sistēmas, kas, kā pierādīts, samazina amonjaka emisijas vismaz par 20 % salīdzinājumā ar Amonjaka vadlīniju dokumentā aprakstīto standartmetodi;
 - (d) samazina emisijas no kūtsmēsliem, izmantojot *zema proteīna satura barošanas stratēģijas*, kas, kā pierādīts, samazina amonjaka emisijas vismaz par 10 % salīdzinājumā ar Amonjaka vadlīniju dokumentā aprakstīto standartmetodi.

B. Daļiņu un kvēpu emisiju samazināšanas pasākumi

1. Dalībvalstis aizliedz lauksaimniecības atlikumu un atkritumu un koksnes atlikumu sadedzināšanu klajā laukā, pārrauga šo aizliegumu un kontrolē tā ievērošanu. Izņēmumi saistībā ar šo aizliegumu pieļaujami tikai tad, ja tie noteikti profilaktiskās programmās, lai izvairītos no meža ugunsgrēkiem, apkarotu kaitīgos organismus vai aizsargātu bioloģisko daudzveidību.

2. Dalībvalstis izveido nacionālo konsultatīvo kodeksu par labu lauksaimniecības praksi pienācīgai ražas atlieku apsaimniekošanai atbilstīgi šādiem principiem:
 - (a) uzlabot augsnes struktūru, iestrādājot tajā ražas atliekas;
 - (b) izmantot uzlabotus tehniskos paņēmienus ražas atlieku iestrādāšanai;
 - (c) piemērot ražas atlieku izmantošanas alternatīvas metodes;
 - (d) uzlabot augsnes stāvokli (barības vielu ziņā) un struktūru, iestrādājot tajā kūtsmēslus tādā apjomā, kas noteikts par optimālu augu augšanai, un tādējādi izvairoties no kūtsmēslu (pakaišu kūtsmēslu, dziļo pakaišu) sadedzināšanas.
- C. **Pasākumi ar mērķi samazināt ietekmi uz mazajām lauku saimniecībām**
 1. Veicot A un B iedaļās minētos pasākumus, dalībvalstīm jānodrošina, lai pilnībā tiktu ņemta vērā ietekme uz mazajām un mikro lauku saimniecībām. Dalībvalstis var, piemēram, atbrīvot šīs saimniecības no šo pasākumu veikšanas, ja, ņemot vērā piemērojamās emisiju samazināšanas saistības, tas ir iespējams un atbilstoši.

2. DAĻA

VALSTS GAISA PIESĀRŅOJUMA KONTROLES PROGRAMMAS OBLIGĀTAIS SATURS

1. Sākotnējā valsts gaisa piesārņojuma kontroles programmā, kas minēta 6. un 9. pantā, ietver vismaz šādu informāciju:
 - (a) valsts politikas pamatnostādnes gaisa kvalitātes un piesārņojuma jomā, kam atbilstīgi izstrādāta programma, tostarp nosakot:
 - (i) politikas prioritātes un to saistību ar citās attiecīgajās politikas jomās, arī attiecībā uz klimata pārmaiņām, noteiktajām prioritātēm;
 - (ii) valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm noteiktos pienākumus;
 - (iii) progresu, kas emisiju samazināšanā un gaisa kvalitātes uzlabošanā panākts ar pašreizējo politiku un pasākumiem, kā arī to, cik lielā mērā panākta atbilstība valsts un ES saistībām;
 - (iv) prognozēto turpmāko attīstību, pieņemot, ka nemainās jau pieņemtā politika un pasākumi;
 - (b) politikas risinājumi, kuri paredzēti, lai izpildītu emisiju samazināšanas saistības, kas noteiktas 2020. gadam un laikposmam no 2030. gada, un 2025. gadam noteiktos starpposma emisiju līmeņus un turpmāk uzlabotu gaisa kvalitāti, kā arī šo risinājumu analīzi (arī analīzes metodi); politikas un pasākumu individuālo vai kopējo ietekmi uz emisiju samazināšanu, gaisa kvalitāti un vides aizsardzību; ar iepriekšminēto saistītās neskaidrības;
 - (c) pasākumi un politika, ko plānots pieņemt, tostarp īstenošanas un pārskatīšanas laika grafiks un atbildīgās kompetentās iestādes;
 - (d) attiecīgā gadījumā skaidrojums par to, kāpēc 2025. gadam noteiktos starpposma emisiju līmeņus nevar sasniegt bez pasākumiem, kuru izmaksas ir nesamērīgas;
 - (e) novērtējums par to, kā izvēlēta politika un pasākumi nodrošina saskaņotību ar citās attiecīgajās politikas jomās izveidotajiem plāniem un programmām.

2. Atjauninātā valsts gaisa piesārņojuma kontroles programmā, kas minēta 6. un 9. pantā, ietver vismaz šādu informāciju:
- (f) novērtējums par progresu programmas īstenošanā un emisiju un piesārņojuma koncentrācijas samazināšanā;
 - (g) jebkuras būtiskas izmaiņas attiecībā uz politiku, novērtējumiem, programmu un īstenošanas laika grafiku.

IV PIELIKUMS

Metodes, ko izmanto, lai sagatavotu un atjauninātu valstu emisiju pārskatus, emisiju prognozes, informatīvos pārskatu ziņojumus un koriģētus emisiju pārskatus

Attiecībā uz I pielikumā minētajām piesārņojošām vielām, izņemot CH₄, dalībvalstis sagatavo emisiju pārskatus, koriģētus emisiju pārskatus, emisiju prognozes un informatīvos pārskatu ziņojumus, izmantojot metodes (*EMEP* ziņošanas vadlīnijas), ko pieņēmušas *LRTAP* Konvencijas līgumslēdzējas puses, turklāt tām jāizmanto šeit minētā *EMEP/EEA* rokasgrāmata. Atbilstīgi šīm pašām vadlīnijām sagatavo arī papildu informāciju, jo īpaši darbības datus, kas nepieciešami pārskatu un prognožu novērtēšanai.

EMEP ziņošanas vadlīniju izmantošana neskar šajā pielikumā precizētus papildu nosacījumus un prasības, kuras noteiktas attiecībā uz I pielikumā minēto ziņošanā izmantojamo nomenklatūru, ziņošanas biežumu un ziņošanas datumiem.

1. DAĻA

VALSTU IKGADĒJIE EMISIJU PĀRSKATI

1. Valstu emisiju pārskati ir pārredzami, konsekventi, salīdzināmi, pilnīgi un precīzi.
2. Emisijas no identificētām galvenajām avotu kategorijām aprēķina saskaņā ar *EMEP/EEA* rokasgrāmatā definētām metodēm, cenšoties izmantot 2. līmeņa vai augstāka līmeņa (detalizētākas) metodes.
Dalībvalstis, gatavojot valstu emisiju pārskatus, var izmantot citas zinātniski pamatotas un saderīgas metodes, ja tādā veidā veiktās aplēses ir precīzākas salīdzinājumā ar *EMEP/EEA* rokasgrāmatā norādītajām galvenajām metodēm.
3. Dalībvalstis aprēķina transporta emisijas un iesniedz ziņojumu par tām atbilstīgi valstu enerģijas bilancēm, par ko iesniegts ziņojums *Eurostat*.
4. Autotransporta emisijas aprēķina un ziņojumu par tām iesniedz, pamatojoties uz attiecīgajā dalībvalstī pārdoto degvielu. Turklāt ziņojumu par autotransporta emisijām dalībvalstis var iesniegt, pamatojoties uz izmantoto degvielu vai nobrauktajiem kilometriem dalībvalstī.
5. Dalībvalstis ziņojumā savas gada emisijas norāda vienībās, kuras noteiktas *LRTAP* Konvencijas *NFR* ziņojuma veidnē.

2. DAĻA

EMISIJU PROGNOZES

1. Emisiju prognozes ir pārredzamas, konsekventas, salīdzināmas, pilnīgas un precīzas, un par tām sagatavotajos ziņojumos ietver vismaz šādu informāciju:
 - (a) skaidri norādīta pieņemtā un plānotā politika un pasākumi atbilstīgi prognozēm;
 - (b) prognožu sagatavošanas nolūkā veiktas jutīguma analīzes rezultāti;
 - (c) metožu, modeļu, pamata pieņēmumu un galveno ievadparametru un izvadparametru apraksts.

2. Emisiju prognozes aprēķina un agregē pa attiecīgajām avotu nozarēm. Par katru piesārņojošo vielu saskaņā ar *EMEP/EEA* rokasgrāmatā sniegtiem norādījumiem dalībvalstis norāda prognozes "ar pasākumiem" (pieņemtie pasākumi) un, attiecīgā gadījumā, prognozes "ar papildpasākumiem" (plānotie pasākumi).
3. Prognozes atbilst jaunākajam valsts ikgadējam emisiju pārskatam un prognozēm, kas paziņotas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013.

3. DAĻA

INFORMATĪVS PĀRSKATA ZIŅOJUMS

Informatīvos pārskata ziņojumus sagatavo saskaņā ar *EMEP* ziņošanas vadlīnijām, izmantojot tajās sniegto pārskata ziņojuma veidni. Pārskata ziņojumā sniedz vismaz šādu informāciju:

- (a) konkrēto metožu, pieņēmumu, emisijas faktoru un darbības datu apraksti, atsauces un informācijas avoti, kā arī to izvēles pamatojums;
- (b) apraksts par galvenajām emisiju avotu kategorijām valsts līmenī;
- (c) informācija par neprecizitātēm, kvalitātes nodrošināšanu un verifikāciju;
- (d) pārskatu sagatavošanas institucionālā kārtība;
- (e) pārrēķini un plānotie uzlabojumi;
- (f) ja nepieciešams, informācija par elastības mehānismu, kas paredzēts 5. panta 1. un 3. punktā;
- (g) ziņojuma kopsavilkums.

4. DAĻA

VALSTU PĀRSKATU KORIĢĒŠANA

1. Dalībvalsts, kas ierosina koriģēt savu valsts emisiju pārskatu saskaņā ar 5. panta 3. punktu, savā Komisijai adresētajā priekšlikumā iekļauj šādus apstiprinošus dokumentus:
 - (a) pierādījums, ka attiecīgās valsts emisiju samazināšanas saistības ir pārsniegtas;
 - (b) pierādījums par to, cik lielā mērā emisiju pārskata koriģēšana samazina pārsniegto daudzumu un sekmē atbilstību attiecīgajām valstu emisiju samazināšanas saistībām;
 - (c) novērtējums par to, vai un kad paredzēts sasniegt attiecīgās valstu emisiju samazināšanas saistības, pamatojoties uz nekoriģētām emisiju prognozēm;
 - (d) pierādījums, ka koriģēšana veikta saskaņā ar vienu vai vairākiem šādiem trīs nosacījumiem. Vajadzības gadījumā var iekļaut atsauci uz attiecīgajām iepriekš veiktām korekcijām:
 - (i) attiecībā uz jaunajām emisiju avotu kategorijām:
 - pierādījums, ka jaunā emisiju avota kategorija ir atzīta zinātniskajā literatūrā un/vai *EMEP/EEA* rokasgrāmatā;

- pierādījums, ka šī avota kategorija nav iekļauta attiecīgajā valstu vēsturisko emisiju pārskatā tad, kad tika noteiktas emisiju samazināšanas saistības;
 - pierādījums, ka emisijas no jaunas avotu kategorijas neļauj dalībvalstij izpildīt savas emisiju samazināšanas saistības, ko papildina detalizēts metožu apraksts, dati par emisijām un emisijas faktori, kas ļauj izdarīt šādu secinājumu;
- (ii) attiecībā uz ievērojami atšķirīgiem emisijas faktoriem, ko izmanto konkrētu avotu kategoriju emisiju noteikšanai:
- sākotnējo emisijas faktoru apraksts, kurā ietverts arī detalizēts apraksts par emisijas faktoru noteikšanā izmantoto zinātnisko pamatojumu;
 - pierādījums, ka sākotnējie emisijas faktori ir izmantoti emisiju samazinājumu noteikšanai laikā, kad tika paredzēti šie samazinājumi;
 - atjaunināto emisijas faktoru apraksts, kurā ietverta arī detalizēta informācija par emisijas faktora noteikšanā izmantoto zinātnisko pamatojumu;
 - emisiju aplēšu salīdzinājums, kas veikts, pamatojoties uz sākotnējiem un atjaunotajiem emisijas faktoriem, un kas apliecina, ka emisijas faktoru maiņa neļauj dalībvalstij izpildīt savas emisiju samazināšanas saistības;
 - pamatojums lēmumam par to, vai emisijas faktoru izmaiņas ir būtiskas.
- No 2025. gada emisijas faktorus, kuri salīdzinājumā ar sākotnējām prognozēm ievērojami atšķiras no konkrētās normas vai standarta īstenošanas, neuzskata par korekciju;
- (iii) attiecībā uz ievērojami atšķirīgām metodēm, ko izmanto konkrētu avotu kategoriju emisiju noteikšanai:
- sākotnējo metožu apraksts, kurā ietverta arī detalizēta informācija par emisijas faktora noteikšanā izmantoto zinātnisko pamatojumu;
 - pierādījums, ka sākotnējās metodes ir izmantotas emisiju samazinājumu noteikšanai laikā, kad tika paredzēti šie samazinājumi;
 - atjaunināto metožu apraksts, kurā ietverts arī detalizēts apraksts par metožu noteikšanā izmantoto zinātnisko pamatojumu vai atsauci;
 - metožu salīdzinājums, kas veikts, pamatojoties uz sākotnējām un atjaunotajām metodēm, un kas apliecina, ka metožu maiņa neļauj dalībvalstij izpildīt savas emisiju samazināšanas saistības;
 - pamatojums lēmumam par to, vai metožu izmaiņas ir būtiskas.

2. Par koriģēšanas procedūrām, attiecībā uz kurām jāievēro līdzīgi priekšnoteikumi, dalībvalstis var iesniegt vienu un to pašu papildinformāciju, ar nosacījumu, ka katra dalībvalsts iesniedz vajadzīgo ar konkrēto valsti saistīto informāciju, kā norādīts 1. punktā.

3. Dalībvalstis pārrēķina koriģētās emisijas, lai nodrošinātu konsekveni attiecībā uz ziņošanas biežumu par katru gadu, attiecībā uz kuru veic koriģēšanu.

V PIELIKUMS

Piesārņojošo vielu ietekmes uz vidi monitorings

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to monitoringa tīkls ir reprezentatīvs attiecībā uz saldūdens, dabiskām un daļēji dabiskām, kā arī mežu ekosistēmām.
2. Dalībvalstis nodrošina to, ka monitorings tiek veikts, pamatojoties uz šādiem obligātajiem rādītājiem visās 1. punktā minētā tīkla vietās:
 - (a) saldūdens ekosistēmās: nosaka, cik lielā mērā nodarīts bioloģiskais kaitējums, ietverot jutīgus receptorus (mikrofīti, makrofīti un diatomejas); zivju vai bezmugurkaulnieku krājumu bojāeja:

galvenais rādītājs ir skābes neitralizēšanas kapacitāte (*ANC*), bet papildrādītāji ir skābums (*pH*), šķīstošie sulfāti (*SO₄*), nitrāti (*NO₃*) un izšķīdušais organiskais ogleklis, ar nosacījumu, ka minimālais paraugu ņemšanas biežums ir mainīts no reizes gadā (rudens cirkulācijas periodā ezeros) uz reizi mēnesī (straumēs).
 - (b) sauszemes ekosistēmās: novērtē augsnes skābumu, augsnes barības vielu zudumu, slāpekļa piesātinājumu un bilanci, kā arī bioloģiskās daudzveidības zudumu:
 - (i) galvenais rādītājs ir augsnes skābums: apmaiņas bāzisko katjonu saturs (piesātinājums ar bāzēm) un apmaiņas alumīnija saturs augsnē, ko nosaka reizi desmit gados, bet papildrādītāji ir *pH*, sulfātu, nitrātu, bāzisko katjonu un alumīnija koncentrācija augsnes šķīdumā, ko pēc vajadzības nosaka katru gadu;
 - (ii) galvenais rādītājs ir augsnes nitrātu izskalošanās (*NO₃, izskalošanās*) katru gadu;
 - (iii) galvenais rādītājs ir oglekļa un slāpekļa koeficients (*C/N*), bet papildrādītājs ir kopējais slāpeklis augsnē (*N_{kopā}*), reizi desmit gados;
 - (iv) galvenais rādītājs ir barības vielu līdzsvars lapās (*N/P, N/K, N/Mg*) reizi četros gados;
 - (c) sauszemes ekosistēmās: novērtē ozona radīto kaitējumu veģetācijas struktūrai un bioloģiskajai daudzveidībai:
 - (i) galvenais rādītājs ir veģetācijas struktūra un lapotnes bojājumi, bet papildrādītājs ir oglekļa plūsma (*C_{plūsma}*), katru gadu;
 - (ii) galvenais rādītājs ir oglekļa plūsmas kritisko līmeņu pārsniegšana, katru gadu augšanas sezonā;
3. Dalībvalstis izmanto metodes, kas norādītas Konvencijā par pārrobežu gaisa piesārņojumu lielos attālumos un tās rokasgrāmatās, kuras attiecas uz starptautiskās sadarbības programmām datu vākšanas un ziņošanas jomā⁵, kā arī 2. punktā minēto informāciju.

⁵ Lēmums 2008/1, ECE/EB.AIR/wg.1/2008/16.

VI PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Šī direktīva	Direktīva 2001/81/EK
1. pants	1. pants
2. pants	2. panta pirmā daļa
3. panta 1. punkts	3. panta e) punkts
3. panta 2., 3., 6., 7. un 9.–12. punkts	-
3. panta 4. punkts	3. panta j) punkts
3. panta 5. punkts	3. panta k) punkts
3. panta 8. punkts	3. panta g) punkts
4. pants 1. un 2. punkts	4. panta 1. punkts
4. panta 3. punkts	2. panta otrā daļa
5. pants	-
6. panta 1. punkts	6. panta 1. un 2. punkts
6. panta 2. un 5.–9. punkts	-
6. panta 3. un 4. punkts	6. panta 3. punkts
7. panta 1. punkta pirmā daļa	7. panta 1. punkts
7. panta 1. punkta otrā daļa, 3.–6. punkts	-
7. panta 2. punkts	-
7. panta 7. punkts	7. panta 2. punkts
7. panta 8. punkts	7. panta 3. punkts
7. panta 9. punkts	7. panta 4. punkts
8. pants	-
9. panta 1. punkts	8. panta 2. punkts
9. panta 2. punkta pirmā daļa	8. panta 1. punkts
9. panta 2. punkta otrā daļa, 3.–5. punkts	-

10. pants	9. un 10. pants
11. panta 1. punkts	6. panta 4. punkts
11. panta 2. punkts	7. panta 3. punkts
12. pants	11. pants
13. pants	13. panta 3. punkts
14. pants	13. pants 1. un 2. punkts
15. pants	14. pants
16. pants	-
17. pants	15. pants
18. pants	-
19. pants	16. pants
20. pants	17. pants
I pielikums	8. panta 1. punkts un III pielikums
II pielikums	I pielikums
III, V un VI pielikums	-
IV pielikums	III pielikums